

איך שאני קנאתי בהם בקולגות שלי. עיתונאי הרכילות של אנגליה, כאשר הם פרסמו את השערורייה המטרופוליטאנית של אשתו של השייח' הסעודי סוראיה האשוקקי וציר הפרלמנט הבריטי, נכדו של המנהיג הגדול הנושא את שם סבי, וינסטון צ'רצ'יל. חשבתי לעצמי איזה כסף יכול היה להיות לי אם איזה חבר-כנסת שלנו היה מנהל רומן עם אשה של שייח' סעודי, ובחלומות שלי הסכמתי להסתפק בכך שלא חברי-כנסת יהיה הגיי-בור אלא סתם פלייבוי.

סוראיה האשוקקי גם עם ישראלי

שומע את התפילות שלי. בעוד אני חולי-מת ומקנאה באלה שמעבר לתעלה, טיל-פנו אלי חברים ובישרו לי שחלומותי התגשמו.

מסתבר כי הגברת האשוקקי בת ה-33 ששמה עד גיל 15, הגיל שבו נישאה ל"ערנאן האשוקקי, היה סנדריה ז'ור-ביס דילי — ניהלה רומן לא רק עם וינסטון צ'רצ'יל, אלא הרבה לפני זה, עם בחור ישראלי שותיקי הקוראים שלי בוודאי זוכרים את שמו, עמנואל הניגמן.

הניגמן הנ"ל היה אחת הדמויות הכי מפורסמות של משולש כסית'קליפורניה-שולטן עוד לפני איזה 15 שנה. הוא נסע לארצות-הברית, חזר ממנה בדיוק לאותו משולש לפני כ-10 שנים, ועזב שוב, לטובת נאירובי בירת קניה.

או איך הוא קשור לסוראיה? בעלה לשעבר של סוראיה, עושה עסקים נרחבים עם חברות בקניה. באחת הנסיעות שלו לנאירובי הוא לקח את אישתו איתו, ובאחת המסיבות הם נפגשו עם עמנואל הקטן מארץ-ישראל. כאשר סוראיה ראתה כי לבעל שלה לא איכפת שעמנואל הוא ישראלי, היא החליטה שגם לה לא איכפת, ובין השניים התלקח רומן שהקדיחה ה"לכנה בנאירובי מדברת בו עד היום הזה.

הרומן הסודי

של אורה נמיר

יש לי שבבילכם רק קצה של סיפור. אני לא יכולה לספר לכם את כל מה שאני יודעת, ואני גם לא יודעת הרבה, אבל כאשר מדובר בה"כ אורה נמיר, אני לא יכולה לשמור בבטן את הסיפור עד שאדע את כל הפרטים, או אני מבטיחה לכם: המשך יבוא.

אורה, שהתאלמנה לפני שנים רבות מבעלה מורדכי נמיר, מי שהיה ראש עיריית תל-אביב וגם שרה-עבודה, חיה מאז חיים צנועים, בדירת שברחוב בארי בתל-אביב. את מרבית זמנה היא מקדישה לעבודתה בכנסת, וכאשר היא רוצה ללכת קצת לקלנוע או לתיאטרון, היא מוצאת

רחל מרחלת על כל העולם

הבחורה שתשחוט את אלכס גילעד

אלכס גילעדיו וזהבה שוחט לא כמו במוסקווה

בין מול קשת (אלכס) לבני מול עקרב (זהבה) זה שיגעון. או שיהיה במול טוב לקשתות, לעקרבים, לטלוויזיה ולשחקנים.

שייך הבטיח לאלכס שהוא יתחתן השנה. יש לי הרגשה שאת הכלה הוא מצא. אסטרווגים מספרים לי שמה שקורה

בכל פעם שואלים אותי שוב ושוב מדוע אני כותבת כליכך הרבה על אלכס גילעד, איש הטלוויזיה, התשובה היא פשוטה מאד — האיש מחדש ומתחדש בכל פעם מחדש. עכשיו, למשל, הוא מאוהב מעל לאוזניו, הכל בזכות ידידה ותיקה שלו, הדואגת להכיר לו חתיכות יפהפיות ופנויות. אותה ידידה הכירה לו לפני כמה חודשים את נערת הזוהר שרונה מרש. מהרומן שהתנהל ביניהם יצא השובב בקושי רב כשעזרו וארנקו בין שיניים. עכשיו הכירה לו אותה ידידה ותיקה תתי-כה חדשה — יפהפיה אמיתית בת 23 בשם זהבה שוחט.

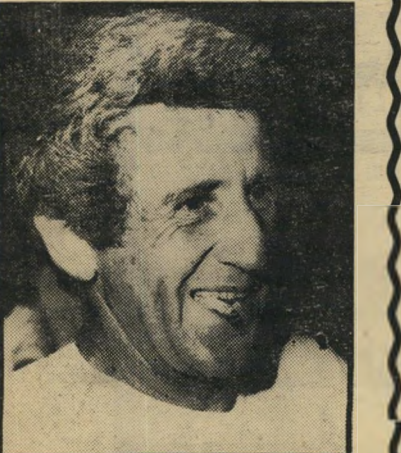
הכימייה שעובדת בין השניים היא משהו בלתי-רגיל. השניים נדלקו זה על זה ואלכס מצליח לשלב אותה בין פעילותה הרבה בטלוויזיה, הוא רק חוזר ממוסקבה לפני כמה ימים, שם בדק מה הטלוויזיה יכולה לשרד מהאולימפידה שתתקיים שם, אחר כך נלחם עם הבוס שלו מלומי לפיד שיתן לו מספיק שעות שידור ושיאפשר לו להוציא את כמות האנשים שהוא רוצה. הצליח במלחמה זו, אך בין מלחמה למלחמה הבן-אדם צריך לנוח, ואת זה הוא עושה בעזרתה האדיבה של זהבה.

היא בת מושב חצב שבנגב, למדה סיפ-רות באוניברסיטת בן-גוריון, החליטה ש-הסיפור אינה די מושכת אותה, ועברה לתל-אביב. כאן היא לומדת תיאטרון.

לאן יוביל רומן משגע זה? קשה לי לנבא לכם. אך האסטרוולוג הרצל ליפ-

הרדיפה הגדולה

מי שלא מכיר את מנחם דיגלי שיקום, אף אחד לא קם? ברור, מעטים מאד אינם מכירים את מי שהיה דון-ז'ואן, מהי גדולים ביותר שבהם, מקרב אלופי-המיש-נה של צה"ל. קשה היה לראות את דיגלי מסתכל באשה, צעירה או מבוגרת, לבושת מדים או אזרחית, שבטופו של דבר לא נפלה שדודה בין זרועותיו. דיגלי דגן השתחרר לפני כמה שנים בצה"ל ופתח את הדיקליה לחוף ימית, ומאו במקום שהוא ירוץ אחר החתיכות, רצו הן אליו לדיקליה, אחת מאותן שרצו היתה אשה חיפאית בלונדינית, המוכרת היטב בעיר הנמל, בשם הרפיה שמואל-ביץ. בעיניה לא מצאה הן כליכך עקרון הרוטציה הפועל אצל דיגלי, וכאשר הוא לא רצה בה, החליטה היא להיצמד אליו. היא מגיעה לכל מקום שבו הוא נמצא.

מנחם דיגלי בריחה תמידית

ואף לבתייהם של מפקדיו ופקודיו לשעבר, כשמרתה אחת — להחזיר אותו אליה, אולם דיגלי מתעלם מן המזמאה שבי-עניין ומשתדל להתחמק ממנה. מי שרוצה לשמור איתו על יחסים טובים, שלא יעז לאמר להדסה איפה היא יכולה למצוא אותו היום.

רומן בעזרת הסילווסטר

צל אצל עמירב. הוא שבר את הראש איך בכל זאת להמשיך את הקשר עם ג'ודי, עד שהגיע סילווסטר.

ג'ודי באה אל עמירב ואמרה לו שהיא

משה עמירב העקשנות משתלמת

נורא רוצה לערוך בביתה מסיבת סיל-וסטר. אבל, יש לי רק 30 אנשים שאני מכירה בארץ ויכולה להזמין. עמירב באבירות הוויבטינסקאית שלו אמר לה: "או בואי נעשה מסיבה ביחד, אצלי בבית, ואני אביא עוד 470 אורחים." וכך היה. המסיבה היתה מוצלחת, בעלי המסיבה היו מאושרים ולעמירב נדמה היה כי הרומן עומד להתחדש. אבל ההוכחה הסופית באה לו רק למחרת היום. כאשר הוא הופיע אחרי-הצהריים בביתה של ג'ודי כדי לעזור לנקות, התברר לשניים בין סמרטוטי-ריצפה לבקבוק אחת שהם שוב פעם ביחד.

זה את שמו של הידיד, אלא רק שהוא ידוע כאיש-עסקים מצליח, אחוב לרקוד ובשלב זה אוהב את אורה.

יש כל מיני דרכים להשיג בחורה שלא כליכך רוצה להיות איתך, אבל לגייס לשם כך שנה שלמה יכול רק דובר רשות-השידור משה עמירב. או סיפור שהיה כך היה. לעמירב, גרוש המתגורר בגפו בוויולה בעין-כרם הזדמן לפגוש ידית חדשה בשכונה הירושלמית שהיתה פעם שכונה נחמדה. הוא ראה לפניו צעירה גבוהת-קומה והחליט שלדעתו זהו זה. עמירב חקר ודרש ונודע לו שהיא ארי-כיטקטית אמריקאית שפשוט אוהבת את הארץ, ובעיקר את ירושלים, ושכרה לה בית גדול בעין-כרם. הוא גם גילה את שמה, ג'ודי גרין. או עם פעמוני ג'ודי באוזניים הסתובב לו עמירב כמה ימים, עד שאזר אומץ, ניגש אליה, הציג את עצמו במיטב האנגלית שלו, והשניים אפילו יצאו ערב אחד.

אני לא יודעת למה זה לא המשיך ללכת, אבל אני יודעת שהפעמונים המשיכו לצל-

אורה נמיר לא 1997

לה חברה טובה, כדי שלא יתחילו איתה כשהיא לבד באולם. בדרך-כלל מבלה אורה עם הספרייה שלה. אז מסתבר כי הסיפור עם החברות הסי-תיים, לאורה יש יריד חדש ומי שבאמת קרוב אליה טוען כי ייתכן מאד שתהיה שם גם חתונה. אני לא מספרת לכם בשלב